

Het grote moment van Heksemie

Myriam Roelandt
Veerle Hildebrandt

1. Een echte toverheks

De schaterlach van Heksemie galmt nog na door het hele bos! Heksemie is zo uitgelaten en waanzinnig blij met het vooruitzicht om eindelijk te kunnen toveren. Ze danst met de totaal verbouwede Grol over haar bospad en walst daarna haar huisje terug binnen. Even snel als de zotte bui begonnen is, houdt die ook weer op. Ze laat de Grol zo abrupt weer los dat die maar met veel moeite overeind kan blijven. De gekke bevlieging van Heksemie en het bijhorende dansje hebben hem in ieder geval niet vrolijk gemaakt. Integendeel! De Grol kan er de humor niet van inzien!

“Heb jij hier vaak last van?” vraagt hij ontstemd.

“En zo ja, is het ook besmettelijk?” oppert hij bezorgd, “want dan vrees ik, dat je me uitzonderlijk en totaal ongebruikelijk, bij wijze van overmacht, van mijn taak zal moeten vrijstellen. Ontslagen dus. Dit was niet in mijn overeenkomst voorzien vrees ik, dansen, toch?” voegt hij er nogal nadrukkelijk aan toe. “Jou ontslagen, geen sprake van,” zegt Heksemie kordaat, “jij blijft, zoals afgesproken! Er is trouwens veel werk aan de winkel!” “Er moet hier getoverd worden!” voegt ze er heel nadrukkelijk en gewichtig aan toe.

De Grol zucht en rolt met zijn ogen. Dit komt niet goed, hij voelt het aan zijn kleine tenen. Ze jeuken! En als die jeuken dan is er bar slecht weer met veel regen op komst en met een groot risico op ondergelopen gangen in hun ondergronds grollenverblijf. Ze jeuken ook bij nare vooruitzichten. En gek genoeg worden allebei die redenen veroorzaakt door die dwaze heks. Hij begint zich af te vragen waaraan hij dit verdiend heeft. Wat heeft hij misdaan dat hij door de Oppergrol zo wordt gestraft! Zo onrechtvaardig, toch?

Heksemie merkt niet wat er door het hoofd van de Grol gaat of ze doet tenminste alsof. Ze gaat in haar zetel zitten en bladert door de bladzijden van haar toverboek. Ze mijmert even en veert dan recht. "Zoals ik al zei, er moet hier gewerkt worden!" herhaalt ze haar gewichtige woorden.

"Begin jij alvast met hout te zoeken in het bos," beveelt ze de Grol, "daarna kan je de ketel nog een keer opblinken en hihi, dan kan ik hem eindelijk gebruiken!" Ze wordt opnieuw overspoeld door een niet te beheersen enthousiasme maar besluit toch maar niet weer te gaan dansen. Straks loopt die Grol echt weg en dan moet ze alles zelf doen. Het voelt wel prettig om als echte toverheks een knechtje in dienst te hebben. Haar neus gaat echt wel een beetje krullen. Dat ze dit eindelijk kan meemaken. Wat een geweldig moment! Heerlijk dagdromend over haar schitterende toekomst wacht Heksemie tot de Grol terug is om dan haar uitzonderlijke toverkwaliteiten uit te proberen.

2. Het derde bezoek van de reiger

Tok tok!

Aha, daar zal de Grol eindelijk zijn met het hout.

“Je hebt er ook wel je tijd voor genomen,” moppert Heksemie als ze niets vermoedend de deur van haar huisje openmaakt.

“Ah, jij bent het!” verwelkomt ze de reiger niet bepaald gastvrij. “Je hebt het grote nieuws natuurlijk ook al vernomen. Een beetje geduld kon blijkbaar niet meer?”

“Maar je bent te vroeg!” vervolgt ze nogal verwaand. “Ik ben nog druk met de voorbereidingen. Goede voorbereidingen zijn noodzakelijk voor een echte toverheks, dat moet zelfs jij begrijpen!” De reiger heeft de vreugdekreten inderdaad gehoord. Hij weet niet precies of dit ook goed nieuws betekent voor zijn familie want met die heks weet je maar nooit. Daarom vond hij het gepast om haar opnieuw een bezoekje te brengen. Zo kan hij haar hoogst persoonlijk toch even laten herinneren aan de hoogdringendheid van haar adellijke opdracht!

“Ik mag geloven dat je er je werk van zal maken en dat je eerste verwezenlijking van je toveractiviteit ook zal betekenen dat je eerst en vooral met spoed en met een perfecte toverspreuk en ketelinhoud naar het kasteel zal komen. We leggen geen rode loper voor je uit maar de deur zal wel openstaan. Dus niets mag je tegenhouden om van je belofte snel werk te maken!” besluit de reiger plechtig.

“Jaja,” repliceert Heksemie, “maar me afjakkeren heeft geen zin, daar komen alleen maar brokken van en die willen we niet meer hé?” voegt ze er brutaaltjes aan toe. “Is het kasteel al terug hersteld? Zijn al die scheuren weggewerkt en het puin opgeruimd van toen?” vraagt ze op een pesttoontje.